

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH
poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Miloša SVRČEKA a
Petry HAJŠELOVEJ
k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný
zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony
(tlač 1528)

V súlade s § 90 ods. 1 posledná veta zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov uplatňujeme tento pozmeňujúci návrh:

1. V čl. I bod 22 znie:
„22. V § 38 sa vypúšťajú odseky 3 až 5.“
Doterajšie odseky 6 až 8 sa označujú ako odseky 3 až 5.
2. V čl. I bod sa za bod 22 vkladajú nové body 23 až 25, ktoré znejú :
„23. V § 38 ods. 3 sa vypúšťa bodkočiarka a slová „v takom prípade sa ustanovenia odsekov 4 a 5 nepoužijú“.
24. V § 38 ods. 4 sa slová „Ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú“ nahrádzajú slovami „Ustanovenie odseku 3 sa nepoužije“.
25. V § 38 ods. 5 sa slová „odsekov 3 až 6“ nahrádzajú slovami „odseku 3“.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Tieto body nadobudnú účinnosť 1. apríla 2024, čo sa zohľadní v ustanovení o účinnosti.

3. V čl. I bod 23 § 38a sa vypúšťa bodkočiarka a slová „v takom prípade sa ustanovenia § 38 ods. 4 a 5 nepoužijú“.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustenie pomerovania príťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Pomerovanie príťažujúcich a poľahčujúcich okolností vytváralo pre občana nepredvídateľný systém trestných sadzieb v rámci zákonom ustanovených trestných sadzieb, ktoré vznikali fakticky až po spáchaní činu a z jednoznačnej v Trestnom zákone výslovne uvedenej trestnej sadzby napr. 2 až 8 rokov je pri prevahe príťažujúcich okolností zrazu trestná sadzba 4 až 8 rokov, resp. pri prevahe poľahčujúcich okolností trestná sadzba 2 až 6 rokov (zvýšenie/zníženie o 1/3 z rozdielu dolnej a hornej hranice trestnej sadzby).

Zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby má pre páchatela závažný dopad (hoci by bol pomer okolností len 2:1 v prospech príťažujúcich okolností). Zníženie hornej hranice sadzby pri prevahe poľahčujúcich okolností však nemá významnejší dopad

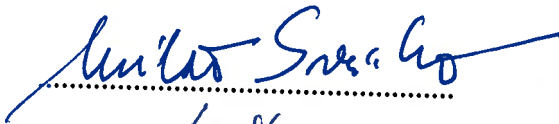

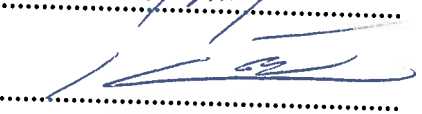
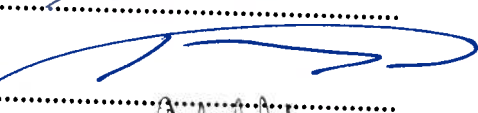

(aj keby bol pomer 1:5 v prospech poľahčujúcich okolností). Nemožno očakávať od občana ako adresáta právnej normy, že bude poznať a chápať zložitý systém výpočtu sadzieb. Páchateľ činu nedokáže vnímať a vyhodnotiť, či pri posúdení jeho činu budú mať prevahu poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti; spravidla ani nevie o tom, že takéto pravidlo existuje. Že fakticky existuje ďalší systém trestných sadzieb v rámci tých trestných sadzieb, ktoré sú výslovne uvedené pri konkrétnych trestných činoch.

V prípadoch tesnej prevalencie priťažujúcich okolností je to často pre páchatela neprímerane prísne, keď predpokladaná výška trestu na dolnej hranici sa mu prakticky zdvojnásobí, hoci v konkrétnom prípade zistené priťažujúce okolnosti až do takejto miery závažnosť skutku v objektívnom ponímaní nezostrovali. Mnohokrát to potom v aplikačnej praxi vytváralo tlak na "právny kreativizmus" pri vyhodnocovaní existencie tej-ktorej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, len aby sa ich pomer vyvážil a nemuselo dochádzať ku neprímeranému ergo nespravodlivému nárastu dolnej hranice trestnej sadzby, čo sudcom reálne zväzovalo ruky (najmä preto ukladali tresty na dolnej hranici trestnej sadzby) a napokon to vyústilo aj do nejednotného posudzovania týchto okolností v porovnateľných prípadoch (najmä pokiaľ ide o zohľadnenie/nezohľadnenie predchádzajúceho odsúdenia, vedenie/nevedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu, úprimné oľutovanie pri priznaní sa, miera napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom atď.) alebo niekedy aj o hľadanie dôvodov na použitie ustanovení umožňujúcich súdu uložiť trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonnej trestnej sadzby.

V doterajšom znení Trestného zákona bolo viac ako 150 trestných sadzieb s dolnou hranicou 2 alebo 3 roky, pri ktorých súd môže uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu. Ak však pri týchto trestných činoch dôjde k prevalencii priťažujúcich okolností (stačí aj o jednu), súdy sú povinné aj pri tzv. prvopáchateľovi uložiť trest odňatia slobody v trestnej sadzbe s dolnou hranicou zvýšenou o jednu tretinu (t.j. nad tri roky), ktorý už však musí byť nepodmienečný, nakoľko podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody zákon pripúšťa iba pri treste neprevyšujúcom tri roky. Takéto nastavenie pravidiel je v rozpore s princípmi restoratívnej justície, ktorej podstatou je pôsobiť na páchatela alternatívnymi sankciami, pričom výkon trestu odňatia slobody osobitne pri tzv. prvopáchateľoch prečinov ale aj menej závažných zločinov má byť ultima ratio.

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH
poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Miloša SVRČKA a
Petry HAJŠELOVEJ

k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony
(tlač 1528)

Meno a priezvisko	Podpis
1. Miloš Svrček	
2. Jozef Lukáč	
3. Jozef Šimko	
4. Jaroslav Karahuta	
5. Petra Krištúfková	
6. Milan Krajniak	
7. Peter Pčolinský	
8. Zuzana Šebová	
9. Štefan Holý	
10. Ľuboš Krajčír	
11. Petra Hajšelová	
12. Igor Kašper	
13. Martin Borguľa	
14. Adriana Pčolinská	
15. Boris Kollár	
16. Monika Péter	